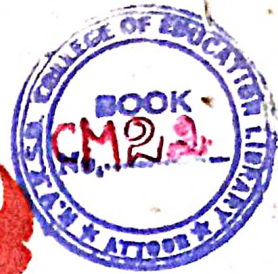

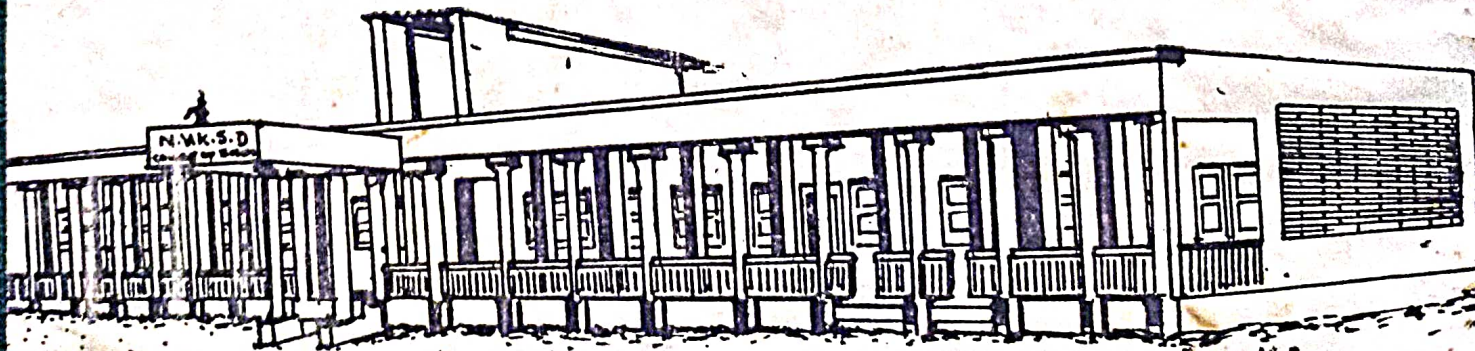
22

magazine

N. V. K. S. D. COLLEGE OF EDUCATION.

ATTOOR, KANYAKUMARI DISTRICT.

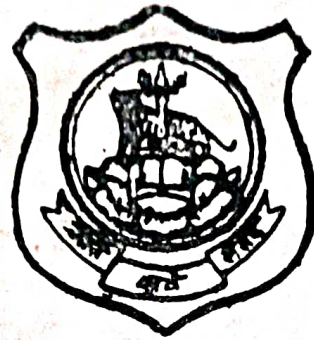

1991

CM22

The N. V. K. S. D. College of Education

Vol. XVIII

1991

MAGAZINE

ATTOOR

KANYAKUMARI DISTRICT.

Editorial Board

Patron :

Dr. K. V. Radha, M.Sc., M.Ed., Ph D.

Chief Editor :

**Dr. G. Hudson Retnaraj, M.A., (His) M.A., (Socio)
M Ed, D A S, Ph D.**

Student Editors :

1. **Thiru S. Shanmuga Sundaram (Tamil)**
2. **Tmt. R. Janathakumari (English)**
3. **Thiru Ajith Das (Malayalam)**

CONTENTS

English Section :

Editorial
Annual Report 1990-1991
India and Computer Literacy
The Unique values of Historical Studies
A New System of Education is Required
Quiz
Marriage
Status of Women

Tamil Section :

கேடில் விழுச்செல்வம் - கல்வி
பொன்மொழிகள்
கவிதைகள்

Malayalam Section :

നീനെ ഞാൻ മറക്കില്ല
ഒരു പക്ഷൽ കിനാവിലെൻ അന്ത്യം
നിഴൽ വീണ വീഥി

EDITORIAL

Releasing the twentyeighth volume of the Magazine of the N. V. K. S. D. College of Education, Attoor gives immense pleasure to the Editorial Board.

The mission of service that a teacher renders is remarkable. He fosters knowledge to the younger generation. He also cultivates good habits, manners and other desirable qualities. Therefore culture too is transmitted by him. He is the artist as well as the architect. It is he who shapes the younger generation. Therefore it is told that the destiny of a nation is being shaped within the four walls of a class room. For this he doesn't expect any sort of reward from his students. The pleasure that he gets is too much while his students become greater than him. Therefore the task of a teacher is laborious. In their respect, the service that the teacher renders is considerable.

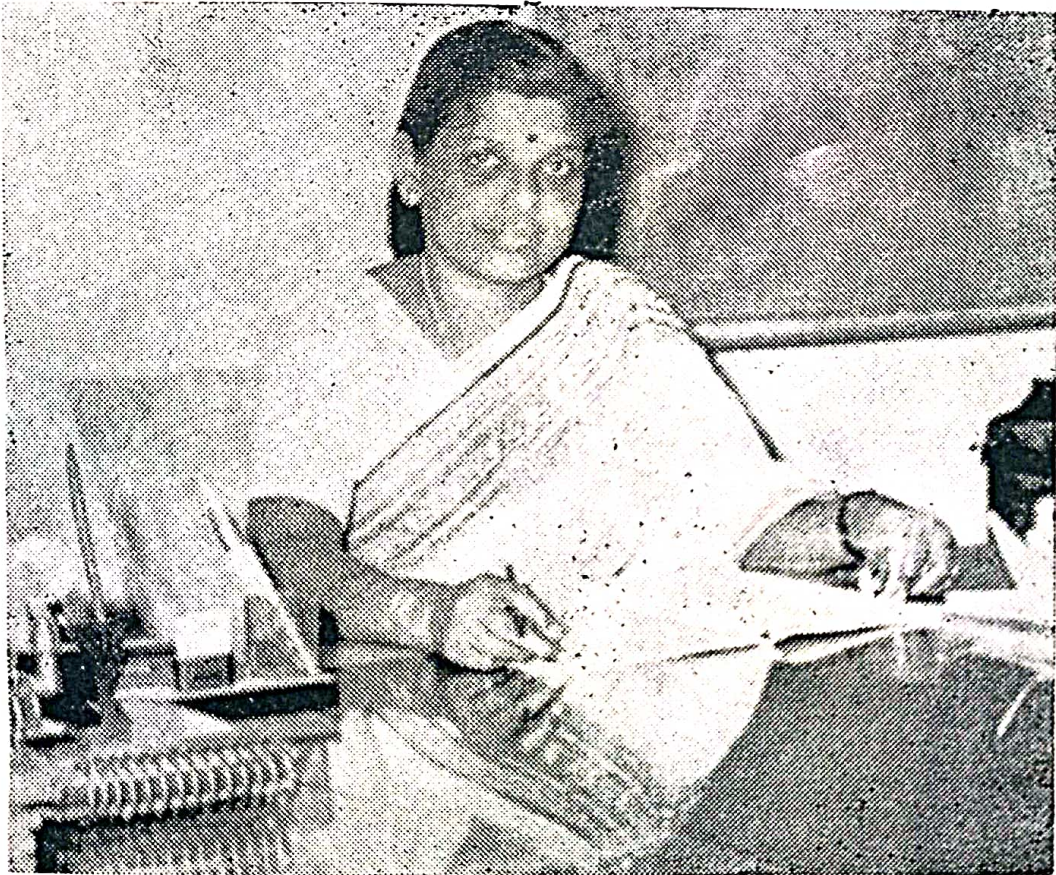
The Board appreciate the authors who have contributed their literary contributions in different forms. In addition, the Board extend best wishes for presenting several other kinds of literary contributions in the days to come.

The Board also extend their gratitude to the Principal, members of the teaching faculty, non-teaching staff, students, the contributors and Mr. D. Dorry Isaac of Chittenden Printing Press, Thuckalay for their kind Cooperation, well wishes, near execution and prompt release of the present volume.

The Board also wish all success in the ensuing B.Ed. as well as M.Ed. public examinations.

Dr. G Hudson Retnaraj,
Chief Editor,
Editorial Board.

It is she who leads us

DR. K. V. RADHA, M.Sc., M.Ed., Ph.D.

N. V. K. S. D. COLLEGE OF EDUCATION, ATTOOR.

College Day Celebrations 6-3-1991

ANNUAL REPORT 1990 - 1991

Honourable Registrar Dr. S. Packiam, Mrs. Kalyani Packiam, the President, Secretary, Members of the Managing Committee, Learned Teaching Staff, students of M. Ed. & B Ed. courses, friends and well wishers, First, let me welcome you all for the 28th College Day Celebration. We are very happy that we have with us Dr S. Packiam, the esteemed Registrar of Our University to preside over this function. He is an experienced teacher, a good researcher and an eminent scholar. I extend to you, Sir, a most hearty welcome.

It is my proud privilege to present the Twenty Eighth Annual Report of the College for the year 1990 - 1991.

The College reopened after the summer vacation on 20th June 1990 with an enrolment of 100 students of whom 22 are men and 78 lady students. The College offered both B Ed. & M.Ed. degree courses. This year the strength of the students at the B Ed. level was raised to 133 with 33 additional seats. The classes for M.Ed. course were started on 2nd July with the strength of 15, 7 men and 8 women students.

The Staff : There is no change in the pattern of the teaching staff. Among the non-teaching staff Thiru. M. Nagamony Nadar, Record Clerk retired from service in the month of October. The vacancy was filled by promoting Thiru. C. Kumaresan, Office Asst. I am very proud to say that this year also, two more staff members, Thiru. S Sathiamoorthy and Thiru M. Vamanan Nair have taken their M.Phil. Degree from the Madurai Kamaraj University. Two more members have submitted their thesis & waiting for the results. The Managing Committee of the College aspires to make the institution a Research Centre from the Next academic year.

The Members of the teaching & non-teaching staff extended their sincere co-operation in all academic and administrative works of the College. Hence I extend my sincere thanks to them all.

Results : The percentage of pass for the B.Ed. Degree Examination of the academic year, 1989 - 1990 was 93% with 65 I class in theory and 36 I class for the practicals. There is a good hike in the percentage of pass when compared to the previous years which shows the sincere and hard working of the teaching staff of this College.

All the students who appeared for the M.Ed degree examination of 1989 - 1990 passed with I class in both theory and dissertation except one.

The results of the B Ed. I semester examination, held in December' 1990 reveals that out of 131 students appeared, 121 came out successful with only 7 failures, 3 being absent. This is a remarkable achievement of this College and I once again extend my thanks to the teaching faculties of this College.

The College Association elected Thiru. G. Lazar of M.Ed Degree course, as Chairman, and Thiru. B. Godwin Vetha Gnana Raj as Secretary. The following students from B Ed. Course were elected as Executive Members. Thiru. R. S Ajith Kumar, Thiru. A. Aghas, Thiru. S. John Sundara Raj, Thiru. V. Suresh Kumar and Selvi C. K. Usha Rani. The Magazine editors are Mrs. R. Janathakumari for English Section, Thiru Ajith Das for Malayalam Section and Thiru. S Shanmuga Sundaram for Tamil section. The games captains are Thiru. B. Godwin Vetha Gnana Raj and Selvi C. K. Usha Rani

The College Association was inaugurated on 19th September 1990 by Thiru. G. Baskaran, Deputy Director of Collegiate Education, Tirunelveli. Eminent speakers from different faculties addressed the students on different occasions. Health Education classes were conducted by Thiru. T. Bhaskaran, Health Educator, District Medical Office, Nagercoil. Importance of Health Education, early detection and prevention of leprosy were some of the areas to which students attention was drawn.

Intensive teaching practice was provided to the trainees in different schools in the month of August. Trainees were given enough practice in teaching by organising Micro-teaching classes and criticism classes. We take this opportunity to thank all the Heads of the teaching practice schools for their co-operation and valuable guidance. I extend my heartfelt thanks to the Principal of N. V. K. S. H. S S. for helping us by providing students whenever we require them for our practical classes.

The five days community camp. organised from 7-1-1991 to 11-1-1991 was also an eventful occasion for the budding teachers. During this period they were initiated to various activities, such as First Aid, Field trips, Community work etc. First Aid programme was conducted by St Johns Ambulance Association of Kanyakumari District Centre, Nagercoil. Dr. (Mrs.) Vimala Charles and Miss. Jersi A. Daniel of the Association extended their full co-operation in this regard. In addition to the above, the students were exposed to primary health care and Dental care by Dr. M. K. Ratheesh, M.B.B.S., D. Ortho. and Dr. K. Ramakrishnan Nair, B.D.S., M.A.C.S. (U.S.A.) respectively. The camp also brought to light the creative talents, co operation and competitive spirit of the students. The team spirit of the students helped them to construct a new play ground in the campus. The camp thus was a successful one and came to an end on the evening of 11-1-1991. I thank all those who have helped us in making the Community Camp a great success

The general study tour was organised to important places of South India. The students of the various Departments went short educative tours to different

places, accompanied by the Faculty members. The students got an insight in many useful matters regarding the organisation of tours.

The Annual Sports meet was held on 1st and 2nd March 1991. Thiru. R. Murali, Selvi. S. Mini were declared as individual champions for men and women respectively. The Gandhi House for men and Blue House for women scored the maximum points and were adjudged as the best houses.

I am happy to report that the Managing Committee has started an Endowment from the current year for Rs. 10,000/- which will be known as N. V. K. S. D. Managing Committee Endowment. From the annual interest, an amount of Rs. 1000/- will be given to two students, one from the M Ed. Degree course and another from B. Ed. course who secure the maximum marks in the University Examinations.

Before concluding this report, I take this opportunity to thank all our well wishers and friends. I may be failing in my duty if I do not express my thanks to the President, The Secretary and other members of the Management for their sincere co-operation and interest that they are extending to the development of this institution. Now I thank all my trainees and wish them success in all walks of life. May the God Almighty shower upon us His Choicest Blessings.

Thank you.

PRINCIPAL.

INDIA AND COMPUTER LITERACY

M. VAMANAN NAIR

Realizing that the next generation will have to work almost entirely with Computers, the Government of India launched in 1983 a project 'CLASS' (Computer Literacy and studies in schools) mainly to familiarize students and teachers with the range of computer applications and their potential as a learning medium. The programme is best described as a 'partial success' with 3,000 installations country wide in 1,250 schools covering 135,000 students. Another 65,000 more computers are proposed to be installed under the New Education Policy (1986)

A realistic assessment of the 'CLASS' programme reveals the following facts :

- a) a lack of well defined curricula for different grades.
- b) a lack of assessment of students to instil seriousness.
- c) poor maintenance of systems.
- d) a lack of adequate finances to procure hardware and software and the setting up of laboratories for computer practicals.
- e) the paucity of locally developed software in different regional languages

f) a lack of training facilities and
g) frequent transfers of trained staff.

Experts feel that unless effective delivery systems for computer awareness and innovative education are evolved with a view to cover all students, the country may not be able to take the much-talked-about 'quantum leap' in to the technological era.

An interesting experiment :

The centre of Computer Education, Technology and services (CCETS) at the Model Institute of Education and Research (MIER) in Jammu has made some interesting experiments in the direction of Universalizing computer education. This institution has not only made computer education compulsory for all students from grade five to twelve in its experimental schools, but has also experimented with the techniques of importing computer knowledge to the students using locally trained instructors

A follow-up to this programme has indicated that the attitudes of the school children towards computers are positive, even

though teachers teaching traditional subjects still consider computer periods as 'interference' in serious studies.

The importance of the MIER experiment lies in the fact that computer education for all children in India not only seems possible but may actually necessitate the emergence of a new generation of

teachers who are specialists in one or more school subjects as well as in computer education, and who can be recruited as regular full time teachers in the schools. The CCETS is now developing a module on class room uses of computers for all teacher trainees undergoing B.Ed. studies at the M. I. E. R. College of Education.

The Unique Values of Historical Studies

C. LALITHA BAI

Ever since the inception of human beings on the surface of the earth, there cherished the idea of historical sense. Making its beginning in ancient Greece it emerged as an important branch of knowledge in the Countries particularly in Germany, France, the Great Britain and the United States. Thus the popularity of historical studies is closely linked with democratic societies and human freedom.

History has been variously defined by great men as its nature and scope are subjected to time and space. Subsequently it led to the subjective analysis of historical studies. Moreover history in ancient times was saturated by mythology and medieval time was dominated by the kings and the courts, church, and nobles.

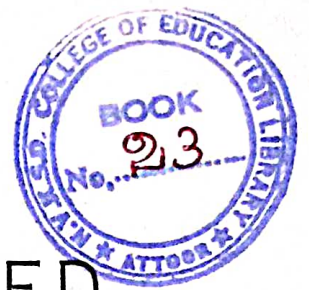
Today history has not only a fundamental place in the school curriculum but has her needs ministered to by such subjects

like Geography, literature, art and music. Now, let us see what exactly history is. It is a means by which not only our glorious part is resurrected but is also emphasised through it our faith particularly in literary and distinctive cultural activities and provides spark of man's intellectual activities under uttered political and social conditions. Thus it is a key to the photography of man and society.

A working knowledge of historical studies makes our pupils know what was the Universe and what is the universe and, what it will be? Thus the motive of history is to educate our pupils. It also includes morality to a large extent without which the moral discipline of the pupils could not be achieved anything. Thus History is an interesting, illuminating and a colourful subject. History is the varietable mine of the life experiences of human beings.

A NEW SYSTEM OF EDUCATION IS REQUIRED

S. SUJAYA

India had its own system of education, called 'gurukula system'. The teacher was called 'guru' and the student was called 'shishya'. Interaction between the 'guru' and the shishya too was maintained. There found good discipline also. Oral and aural teaching and learning were there. Sanskrit, one of the classical languages of India was used as the medium of instruction. Scripture, Grammar, Astronomy, Medicine, Logic and Philosophy were the subjects, taught to the students. One of the modern powerful weapons to punish the students known as the 'internal assessment' was not prevalent. However there were no public centres for learning as they are found at present.

Subsequently while the western traders became the rulers of India, they started several schools for learning. Everything in relation to education had been framed and practiced by them. This made the Indian system of education unpopular. There found a rapid increase of enrollment of students in their educational institutions. It was in those days the introduction

of several systems found suitable. It is rather surprising that even after the departure of the Britishers we follow the old outdated methods and systems in education and even criticise the western systems of education. We forget that we are the administrators of the present days and we have the sole right to replace the old system.

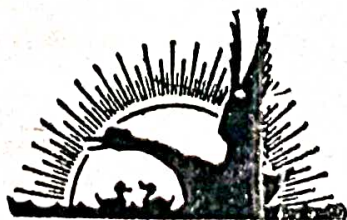
Now a days there exists cutthroat competition between candidates who seek admissions and appointments. They do not think about their competency. It is because of favouritism and political involvement meritorious as well as worthy persons are not allowed to be in the appropriate places and render their services. The services of really competent men and women are required for the betterment of the nation.

On the otherside, rapid increase of population and the necessity of provisions for compulsory education tend a welfare state to admit more number of students for various courses of education. At the

same time the government does not provide adequate facilities for the propagation of education. Added to these, several of the Indian Universities are put under Vice Chancellors who have enough political influence. They are not wise and competent to hold the post of Vice Chancellor. Unfortunately more qualified and experienced university professors are put under these incompetent Vice Chancellors. Degrees are bought and sold. Therefore the temples of learning are changed into 'the paradise of educated fools'. Maladministration and fraudulence find their places in several of the universities. Personal influence, political intervention etc. play a vital role in these universities.

We don't have the mind to rectify our own drawbacks. Instead,

we blame the others, particularly the westerners because they who introduced the present system of education. The British people said goodbye to our nation long back. Now we have the right to root out the evils of our educational system. Yet we don't come forward to bring an overall change due to fear, incompetency, favouritism and so on. If we are really competent enough and the system of education has drawbacks we can replace the western system of education by a modern new system. Leaving this, if we go on pointing out the drawbacks of the traditional system of education without rectifying the drawbacks of the present day system of education, it is not not. Therefore a complete revision of the existing system of education is a more urgent one.

QUIZ

S. John Sundara Raj

- 1 The 5 Principles of International friendship put forth by Nehru are known as PANCH SHIBBL
Next to Chinese and English which is the most spoken languages in the world
- 2 What is syncreticism [A min of all religious]
- 3 Who said that the genius of India lies is its' synthesis [Nehru]
- 4 Who states that statistics is both a Science and Art? [Tippet]
- 5 Which planet is known as yellow star [Venus]
- 6 Expand PPP [Pakistan People's Parts]
- 7 Expand SAOI [Sports Authority of India]
- 8 Which is the most read book in the world [Holy Bible]
- 9 What is Ramanujan's number (1729)
- 10 Who founded Taoism (LAOTSE)

ABBREVIATIONS :

- 11 S. E. T. I. : Search for Extra Terrestrial Intelligence
- 12 I. G. N. O. U. : Indra Gandhi National Open University
- 13 I. N. T. A. C. H. : Indian National Trust for Art and Heritage
- 14 B. W. C. : Beauty Without Cruelty
- 15 S. A. M. : Surface to Air Missile

MARRIAGE

Collected by
Rani Lalitbambika, M.Ed.

Men marry because they are tired;
Women marry because they are curious
Both are disappointed.

To marry a woman for her beauty is like buying a house for its coat
of paints.

It is a good horse that never stumbles,
And a good wife that never grumbles

Marry in haste and repent at leisure.

Wed lock is pad lock

Wives and water melons are picked by chance.

It goes ill with the house when the hen sings and the Cock is silent.

A little house well-filled, a little land well-tilled and a little wife well
willed.

If you all afraid of loneliness don't marry.

A woman worries about the future until she get a husband a man
begins to worry about it when he gets a wife.

Where there's marriage without love, there will be love without
marriage.

Marriage is like a cage; One sees the birds outside desperate to get
in, and those inside equally desperate to get out.

I believe that I will find that those who marry late are best pleased
with their children and those who marry early, with their partners.

The wife is a constellation of virtues: She's the moon, and thou art
the man the moon.

A sweet heart is a bottle of wine, a wife is a wine bottle.

Before going to war say a prayer, before going to sea say two
prayers, before marrying say three prayers

It takes two to make a marriage a success and only one failure.

Marriage, in life, is like a duel in the midst of a battle.

Every man should marry - and no woman.

The surest way to hit a woman's heart is to take aim kneeling.

Marry your daughters be times, last they marry themselves.

STATUS OF WOMEN

DR. G. HUDSON

The women of the present days have their own doubt whether enough status has been accorded to them or not. Several seminars and educational conferences have been organised and discussions have been made. Yet the women are ignorant about their rights and privileges that have been extended to them in modern India. Therefore they don't come forward to root out the deadlocks that infringe them from enjoying the full fruits of their rights and privileges.

Women of those days enjoyed a high social status. They were equally treated with men. They had equal educational opportunities. Education for women was found essential. Atharva Veda asserts, "the success of a woman in her married life depends upon her proper training during the Brahmacharya and thus brings home to the woman the need for education". Further it can be understood that the women who completed their courses of studies were called 'vaks', Kaushitahi Brahmana reveals that a lady known as Patyavasthi obtained the title 'vak'. 'Upanayana' was the first stage of education. They even composed verses and exposed

their educational skills. In addition they acted as umpires in discussions of educational conferences. They also learnt the art of fighting. Pitanjali mentions that the women spear bearers of those days were called 'Saktikis'. Arthasastra of Kautilya mentions that in the palace of Chandragupta Maurya women were employed as armed bodyguards.

In the matter of marriage, they had absolute freedom to select their own life-partner. Although marriage was looked upon as a religious and social duty it was not forcibly thrust on the women. The ladies had the right to select their own life-partners. It was called 'suyamvara'. It was a boon to the females but not to the males. They had the right to live in the houses of their parents as unmarried and grew up in the house of parents was called 'Amajur'. Love marriages also were there. Such type of marriages were called 'gandharva vivaha'. After marriage a woman was considered as the mistress of her home and she used to take part in all religious ceremonies with her husband.

Education was found essential to participate in religious sacrifices.

They composed hymns. There were twenty women who composed the hymns of the Rig Veda. The women who were specialised in pronouncing the 'mantras' were called 'mantradrakas'. The Rig Veda mentions that two ladies, namely Ghosha and Lopamudra were familiar in uttering 'mantras'. Satapatha Brahmana says that in religious ceremonies, singing the 'mantras' was performed only by the women. They wrote 'sastras' too. In addition they were specialised in Philosophy. These women were called 'Brahmavadinis'. Moreover the Hindu gods, goddesses and the males of the Brahmin caste who performed religious ceremonial functions were much pleased with the ladies of the temples and the latter were called 'devadhasis' or 'devaradiyars', meaning 'servants of god'.

Added to these, the presence of wife beside her husband was deemed to be necessary for all ceremonial performances. Satapatha Brahmana says that when the husband was about to ascend the sacrificial altar, he used to address his wife as thus. 'Come wife, let us ascend to heavens' and the wife answered, "Yes, let us ascend". Rig Veda says that Brihaspati 'left' his wife and went for performing penance but the gods explained to him that it was improper. It was because of the

reason that the wife was considered as one half of the husband. The Bible too says that Eve was a part of the body of Adam because she was created out of a bone of Adam. In fact one who had no wife was not considered to be a complete individual.

Although monogamy was practiced, widow was not characterised by restrictions. Rig Veda never mentions about the practice of 'sati'. Widow remarriage was allowed. The widow remarried the brother of her deceased husband with the permission of the elders. She could even set aside the brother of her deceased husband. She had the right to divorce too.

In social activities also women accompanied with men. While Rama was exiled to the forest, his wife, Sita accompanied with him. They had the right to inherit property too.

During the middle ages, wars and violations became quite common. There found the necessity of fighting for their own protection from the inroads of their enemies. The victorious men kidnapped the ladies of the defeated men. They even spoiled the chastity of the women of the defeated men. Even the queens of royal families came to the level of executing inhuman orders towards the women. For instance, while a lady, covering

her breasts with a blouse appeared before the Rani of Attingal in the early years of the 19th century, while there was no custom of using upper garments, the Rani ordered to cut off the breasts of the lady immediately.

Their position and status further deteriorated in the subsequent days and lasted till 19th century. The Aryans had frequent wars with several kinds of tribal people for that they needed men. Added to these, ancestor worship commenced. The sons came forward to offer food and water to the dead ancestors. To a certain extent this made the ladies to become inferior. In addition, the Hindu religion had its setbacks due to the birth of Jainism and Buddhism. The royal patronage, extended to these two new religions, considerably affected the growth of Hinduism. However after the decline of the rulers of the Mauryan dynasty, there came a revival in Hinduism. But revivalists such as Sankaracharya and others were against the spread of women education in Hindu society. Therefore, the Hindu women lost their equal educational opportunity which existed in the early ages. They were not permitted to take 'upanayana'. Further they were infringed from their right to participate in religious ceremonial functions. It was because of

this reason that 'devadhasis' or 'devaradiyars' failed to keep up their chastity. And also there was a custom that the newly wedded couple were expected to go to the temple before they started their married life and get blessings from the god or goddess. In the temple, they had to dedicate themselves before the Namboodiri who used to perform the customary religious ceremonial functions of the temple. He was considered as 'Boomi devan'. The newly married lady was allowed to stay for a while with the Namboodiri. The initiation and commencement of the married life by the Namboodiri was considered as sacred. Therefore such type of Hindu religious custom made the lady servants of god to lose their status and respect and finally the 'devadhasis' or 'devaradiyars' were misinterpreted and at present these terms are colloqually used to denote the prostitute ladies. Therefore Manu says, sacrifice by a woman displeases gods. If she did "agnihotra" sacrifice to gods she would sink into hell."

The parents feared very much about the chastity of their girls. They came forward to give their daughters in marriage even before the latter attained puberty. Therefore early marriages as well as

child marriages became common. In addition freedom of choice, in marriages was not given to the ladies. 'Suyamvara' became unpopular. Women were not allowed to inherit properties too. The parents also expected that their girls had to present themselves for acceptance before the boys, arranged by their parents. The parents of the bride voluntarily gave money and materials instead of permitting the ladies to inherit the former's properties. Baudhayana declares "females are devoid of powers and incompetent to inherit" Money and Materials were given in order to protect their daughters. Thus the 'dowri' system emerged. In course of time voluntary presentation changed to a certain extent but the bridegroom or the parents of the bridegroom used to demand 'dowri' for marrying a lady. However it should be understood that if the bride and the bridegroom loved each other before their marriage or if the match was suitable in all aspects or if the marriage was arranged both by the bride as well as the bridegroom, without the prior approval of their parents, 'dowri' became vogue as it is modern days. Therefore the parents were responsible for the prevalence and existence of 'dowri' system. Further several of the parents didn't come forward to give an equal share of their

properties to their daughters, and they gave them to their sons. It should also be understood that if the parents of the bride came forward to give 'dowri' it meant that they had an inferiority complex about their daughter and had a superiority feeling about the bridegroom. The parents of the bridegrooms felt that the latter were superior than that of the brides. Further all ladies were not liked by men and all men were not liked by ladies due to several factors. This gap was filled up by the 'dowri' system. However the prevalence of 'dowri' system is a social evil, it should be eradicated. Instead of that the right to choose their life partners among men and women should be brought into practice. Again there come family attachment, respect and obedience to the parents, dependency on the parents etc. Therefore provisions for good education and employment to all should be brought into practice by the governments.

A lady was expected to worship her husband as her only god. Unquestioning obedience and unlimited service to the husband even if he was an useless were brought into practice. In this respect Mahabharatha declares "A woman must do whatever her husband asks her to do whether that be in accordance with dharma

or opposed to it" The wife was considered as one half of her husband. Therefore it was believed that even after the death of her husband, the other half of his self (wife) was surviving. Therefore the wife was permitted to live as a widow. Accordingly widow remarriage was not allowed. Jainism and Buddhism also strengthened the seclusion of widows. In certain occasions, the dead husbands 'wives' came forward to end their lives also with their husbands. This was done because of their affection with their husbands as well as the wretched situations in which they were put up. In course of time all ladies were forced to jump into the funeral pyre of their husbands and therefore "sati" became popular in the Hindu society. In the words of Neera Desai, "Ideally woman was considered completely inferior species, inferior to the males, having no significance, no personality, socially she was kept in a state of utter subjection, denied any right suppressed and oppressed".

On the otherside, the decrease of status of women and the dominance of men in the society invited polygamy. Men could marry as many wives as they could. Men could divorce their wives but women couldn't divorce their husbands. Fear about men

and the weakness of ladies in protecting themselves. Accordingly 'purdah' system emerged among the ladies of certain communities. Ladies did it come forward to more freely outside their houses

In short the status of women deteriorated during the middle ages. Severe criticisms and ill-treatments were made. While describing about the women Mahabharatha says, "the female is naturally a temptress and a lurer. Moreover she is not endowed with strength of will enough to resist temptation. Further women even when they are of good family, beautiful and married do not hesitate to transgress morals At the first opportunity they leave a wealthy and good looking husbands to share adulterous bed with other men Men desirous of adulterous sex have only to approach them with just a few words of flattery and they immediately get infatuated by them..." Manu says, "by nature women seduce men in this world. They are able to lead astray not only the ignorant, but even a learned man and make him a slave of lust and anger" Therefore he cautions that "one should not sit in a lonely place with women even with ones own mother, sister or daughter," Yajnavalkya and Vasishtha assail the women as

"lies incarnate". Devi Bhagavat says, 'women are neither friends nor foes. They perpetually crave for ever for new men. They desire any well dressed mad they see, but in order to obtain what they want they make a show of chastity'. Further he says, "women constantly suck the blood of men like leeches that every woman whom man considers his beloved robs him of his manhood through sexual indulgence and of his mind, his wealth and all his possessions. Hence is there any quarter robber than a woman?" Siva Purana says, "women remain chaste only as long as they are in a deserted place and do not get the chance to be acquainted with any man". In another context, while explaining about the weakness of women, Manu says, "a woman must not be allowed to do anything independently even in her own home". And also he says, "In childhood, a woman must be subjected to her father, in youth to her husband and when her lord is dead, to her sons. A woman must never be independent".

However steps to improve the status of women have been taken in the twentieth century. The women of the present days have equal status. They recaptured their position that they held in the Vedic period. Child Marriage was abolished by passing and

enacting the Child Marriage Restraint Act, commonly known as the Sarada Act, Minimum age for marriage was fixed 14 years for girls and 18 years for boys. It was further raised to 18 and 21 years respectively in 1978, Civil Marriage Act 1872 was passed. Accordingly the right to marry any person was ascertained. Special Marriage Act 1936 guarantees the right to marry persons irrespective of caste or religion. Polygamy was banned and monogamy has been brought into practice. Widow marriage Act 1857 guarantees the widows to remarry. On the other side the right to divorce has been granted to women. They secured the right to vote since 1921. Since the passing of the Hindu Women's Right to Property Act 1937, the women are allowed to inherit properties. At the same time it should be understood that she has no right to sell the properties of her died husband. And also if she is immoral, the right will be forfeited. Hindu Succession Act 1956 was passed. By passing the Hindu Adoptions and Maintenance Act 1956, women secured the right to adopt. The Indian constitution and the laws have granted equal rights and opportunities for both sexes and thus removed the discrimination against women. At present rapid increase of enrollment of girls in educational institutions at all levels of education is found. Illiteracy among women too has increased. However while their ratio of illiteracy is compared with men more women are found as illiterate. They are employed in different enterprises in Administrative Services, Indian Forest Service, Indian Police Service and so on. Women have the largest number of Class I officers in the Department of Atomic Energy, Ministry of Education and Social Welfare, Ministry of External Affairs and Ministry of Tourism. Women doctors, nurses, lawyers, teachers, scientists and so on are also there. They participated in freedom agitation. Members of the Parliament as well as Legislative Assemblies, Ministers as well as Prime Ministers emerge from the ladies of the present days. They hold the offices of Governors, Chief Ministers, speakers, leaders of Political Parties and so on.

An appraisal of the status and position of women of the past days and the modern days reveals that laws provide protection to women against injustice, exploitation, ill-treatment and so on but several of the women are ignorant and also the laws remain

in effective in certain occasions. Murder on both sides is common but murder of ladies is quite common. Low wage is given to the women, although they do the same work as men. Economically too they are dependent to men. Although monogamy is assural polygamy is practiced by several persons. Freedom to select their life partners has not been given to them by the parents. The parents arrange the marriages of their daughters against the desires of the latter. They even do not come forward to give equal share of properties to their daughters. Further they do not send their daughters for higher education fearing that they should find a higher qualified men as life partners. Several of the parents are very particular in clearing their burdens of marriages of their daughters even by telling lies. Assigning of equal status sometimes leads the more qualified ladies to quarrell with their husbands. On the otherside a few of the husbands illtreat their wives as slaves. Even now the Muslims do not permit their ladies to enter into the mosques for worship. They are not strict in monogamy also. Sisters of the catholic denomination of Christian faith and females of Protestant

Christians and the Hindus do not permit their ladies to perform duties as priests in churches as well as in temples. A few males are adamant in keeping their ladies to serve in their houses. Certain ladies of the modern days pretend themselves as persons who have the qualities to call them as most perfect in chastity. They pretend even don't know how they should perform their duties and responsibilities. They also don't know what should be talked and what not to be talked with whom and when. A few of the women have the headweight that they are more educated and employed where as

their husbands are less qualified and unemployed, keeping these in mind women are not employed in supervisory posts. In addition although they participate in political activities, the percentage is not remarkable. At the time of elections, political parties assure that 10 to 15 percent of the candidates will be from among the females but practically it did not increase to more than 7 percent. In conclusion, it can be stated that the women of the present days are not infringed from enjoying equal status and privileges. In fact, they are incapable and ignorant in enjoying their status, rights and privileges.

கேடில் விழுச் செல்வம் - கல்வி

சா. சுஜயா

கல்வி பற்றி பல்வேறு மேதைகளும் பல்வேறு விளக்கங்கள் நல்கியுள்ளனர். தெரியாத ஒன்றைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளாத கல்வி ஆகும் 'கல்' என்பது சுற்றலையும் 'வி' என்பது 'விசேஷமான' அல்லது 'புதிய' என்றும் பொருள்படும். அக்கல்வி மனிதன் மண்ணில் தோன்றியது முதல் இறப்பதுவரை தொடர்ந்து நிகழ்வதாகும். கற்றது கைமண்ணைக் கல்லாதது உலகளவு கல்விக்கு கரை இல்லை. ஆனால் கற்பதற்காக அளிக்கப்பட்டுள்ள மனிதவாழ்வு கொஞ்ச நாட்களைக் கொண்டது. எனவே கற்கும் போது தெரிந்து தேவையானவற்றை கசடற கற்பதாயின் கற்றபின் அதற்கு நிகர் எதுமில்லை. கல்வியினால் ஒருவன், ஈட்டிய அறிவுச் செல்வத்தினை திருடன் கன்னமிடவும்யலாது. இயற்கை துழல் களால் அழிக்கவும்யலாது. அவ்வறிவுச் செல்வத்தை பயன்படுத்தி எதனையும் சாதிக்கலாம். எனவேதான் கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே பிச்சை புகளும் கற்கை நன்றே என்றார் ஔவை முதாட்டி.

கற்றவனது பண்பாடும் பழக்க வழக்கங்களும் செயல்களும் கல்லாதவனது செயற்பாடுகளுக்கு நேர் முரணாகவே காட்சி அளிக்கும். கல்லாதவன் விலங்குகளுக்கு நிகராவான். கல்லான் நெஞ்சம் கரடுமுரடாக அறியாமையால் இருண்டு காட்சி அளிக்கும். இருள் முடிக்கிடக்கும் அவனது உள்ளத்தில் ஒளியை விரும்பும் இறைவன் உறையான். இதனையே கல்லான் நெஞ்சில் நிலவான் ஈசன் என தமிழ் இலக்கியம் இயம்பிடுகிறது. மேலும் தன்னை ஈன்றெடுத்து பாலாட்டி, சீராட்டி வளர்த்த அன்னையும் தன் உல்லாத மூத்த மைந்தனைக் கைவிட்டு கற்ற இனைய மைந்தனை பெருமை பாராட்டுவாள். கல்வியினால் ஈட்டப்படும் நன்மைகள் அளவிறந்தவை.

கல்வியின் மூலம் அறிவு ஈட்டப்பட வேண்டும். அவ்வாறாயின் அக்கல்வி சாலசிறந்தக்கல்வி இன்றைய உலகில் கல்லாத பலர் மேதைபோல் பகடமிடுகின்றனர். பட்டங்கள் வாங்கிடினும் உண்மை அறிவு பெருகுவது சிறிய கருக்கமே. அறிவு பெருகப் பெருக நெறி கதிர் பொன் நிறம் ஏற்று தலைகுனிந்து நிற்பதொப்ப பணிவு அடக்கம், தாழ்மை, எளிமை போன்ற பல்வேறு நற்குணங்களை பெற்றிருவர் பெற்ற சுருங்கிய அறிவையும் அகந்தையாலும், ஆணவத்தாலும் அறிவிற்காக பயன்படுத்தி தானும் கெட்டு தன்னைச் சார்ந்த ஒரு கூட்டத்தினரையே கெடுத்தப் போடுகின்றனர். மேலும் படித்தவன் என்றுகூறி பலகலைக் கழக பட்டத்துத்துள் ஒன்று கூட பல தடவை முயன்றும் வாங்கிவிடாது சாலை மருங்குகளிலும், மாற்றான் இல்லத்து ஓரங்களிலும் சிறிதும் சலிப்பின்றி வாளாவிற்கும் சோம்பேறிக் கூட்டங்கள் நாடேறும் மல்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கல்வியினால் அன்னவர்கள் அறிவை ஈட்டி பயனுடைய பல சமைத்திலாமே. உண்மையையும் பொய்மையையும் பிரித்தறியும் பகுத்தறிவு மழுங்கி உத்தமர்கள் போல் நடிக்கும் கயவர்கள் கூட்டம் உண்மை அறிவுடையராயின் சாதனைகள் பல படைத்திலாமே. மேலும் கல்லாரியோ, பல்கலைக்கழகமோ நண்ணிடாத நயவஞ்சகர்கள் கூட தாங்களாகவே பட்டங்கள் துட்டிக்கொள்வதில் பெருவகை அடைகின்றனர். இவை அத்தனையும் போலி வேடமே.

பல்வேறு மலர்களே அணுகி தேனை சேகரிக்கும் சுறுசுறுப்பான தேனியைப் போன்று நல் மாணாக்கன் பல்வேறு நூல் நிலையம் நண்ணி, பனுவல்கள் பலவற்றை விரைவிறப்புடன் பயின்று ஆசிரியருக்கு

உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் பிறரை நிலை முனியாது கற்று சட்டிய அறிவினை பல்வேறு நன்மை பயத்திடும் பல்வேறு வழிகளில் தானும் பயன்படுத்தி பிறர்க்கும் அன்பறிவினை பகிர்ந்தளித்து பெருமகிழ்வடைவான். போலி அறிஞர் கள் நடமாடும் தற்காலத்துள், அந்நிலை யின்றி தானும் கெட்டு பிறரைக் கெடுக்கவும் தான் பெற்ற அறிவை பயன்படுத்தும் எண்ணிறந்தோரை இவறு காணவியல்கிறது.

தான் பெற்ற அறிவை மாணாக்கர் கட்டுப் பகிர்ந்தளித்து தன்னைவிட சீரிய பல அரிய செயல்களை செய்து அம்மாணாக்கன் எதிர்காலத்தில் சிறந்த மேதையாக மிளிர்வது கெட்டு பேறு-

வகையடைவார் அவனது ஆசை அத்தகைய சீரிய பணி களங்கமற்ற பணி. அப்பணி மேற்கொள்வதில் பெருமை அடைகிறோம். எவ்வே வேண்டியவற்றை தெள்ளிதின் ஆதெளிந்து கற்றல் வேண்டும். ஏனென்கற்க வேண்டியவையோ அளவிற் சிறிது ஊன்றிக் கவனித்து உடல் சுவாட்டிய வரும் நோய்கள் பல. எந்நல்லன நாடி அல்லன அகற்றி வேண்டியனவற்றை கற்க வேண்டி நேரத்தில் கசடறக் கற்று கேட்கல் செல்வமாம் கல்விச் செல்வம் பெற் சாலச்சிறந்தது.

பொன் மொழிகள்

A ஆகாள் B Ed

- 1 கைகாட்டி மரம் வழியைச் சுட்டிகாட்டுமே தவிர அதே இடத்திற்கு கொண்டு சேர்க்காது. — இராம கிருஷ்ணர்.
- 2 மனிதனுக்கு சிறைச்சாலையைக் கட்டி வைப்பதைவிட சிறுவருக்கு கல்விச் சாலையைக் கட்டி வைப்பதுகள். — எலியாஷிக்.
- 3 வீட்டில் வாயாடுகிறவர்கள் வெளியில் பெரும்பாலும் பலவீனர்களாகவே இருக்கிறார்கள். — மணிசேகரன்.
- 4 மனைவிக்கு அடங்கி நடப்பவன் முட்டாள மனைவியை அடக்கியான நினைப்பவன் முட்டாள ஒத்துவாரும் வாழ்க்கையை அறிந்தவனே கணவன். — டாக்டர் மு. வ.
- 5 நேர்மைக்கு பலன் கிடைக்கும், ஆனால் வெகுநாள் காத்திருக்க வேண்டும். — காந்தி.
- 6 உன்னை நீ ஒழுங்கானவனாக ஆக்கிக்கொண்டால் நிச்சயம் உலகத்தில் ஒரு முட்டாள குறைவான். — தாமஸ் கார்னல்.

காகிதப்பூ மணக்கிறது

G. VIJAYA KUMAR

கஜனா காலியாகிறது அரசிடம் கறுப்புப் பணம் காலியாகவில்லை நம் தலைவர்களிடம் மதுவும் மலிகிறது கள்ளதோட்டு காகிதப்பூவாக மணக்கிறது எத்தனையோ சட்டமும் திட்டமும் இருந்தும் தடுக்க முடியாமல் துருபிடிக்கிறது.

குழந்தையை சுமக்க வேண்டிய வயிற்றில் கூட கஞ்சாவும் தங்கமும் கடத்துகின்றார்கள் புண்ணியம் கிடைக்கவேண்டிய பொற்கோவிலில் ஆயுதம் தயாரிக்கிறார்கள் மாளமும், பத்தியும் மலையேறி போய்விட்டது.

கட்டிய கணவனை கொன்று காதுவரை வாழப்பார்க்கிறார்கள் வீரத்தாய்கள் பம்பாயின் சிகப்பு வீளக்கு சென்னையின் கூவத்தோடு சேர்ந்து மணக்கிறது எயிட்டிஸ்களாக.

கடினமான பாறைகூட தவளை வாழ்வதற்கு இடம் கொடுக்கிறது ஆனால் மென்மையான இதயம் கொண்ட மனித இனமோ ஜாதி மத கட்சியின் பெயரால் தன் இனத்தையே அழித்துக் கொள்கின்றான் உள்நாட்டுக்குள்ளேயே.

காட்டிக்கொடுத்த இடத்தை மறுத்து மதத்தின் பெயரால் கட்டியதை இடிக்க பார்க்கிறார்கள் ஒருகூட்டம் ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை கூறுபோட எத்தனையோ புது புது வழிகள் பார்க்கிறார்கள் மனிதாபிமானமற்ற நம்நாட்டு அரசியல்வாதிகள் சுயநலத்திற்காக.

பஞ்சாப் மின்னுகிறது இலங்கை இடிவெட்டுகிறது காஷ்மீர் வெடிக்கிறது அயோத்தி அழிகிறது இறங்குங்கள் இளம் புலிகளாய் இறக்கும்வரை போர்செய்வோம் எரிமலையாய் நம் நாட்டின் தேச ஒற்றுமையை காக்க.

ஈரக்கின் ஜலதோசம் இன்று சதாம் உசேனாஸ் உலக நாடுகளையே தும்மவைக்கிறது பண ஆசையும் பிடிவாதமும் மருந்து இல்லாமல் சாகிறது சமாதானம், சமாதானம் என்று முழங்கிக்கொண்டே நட்சத்திர போருக்கு தயாராகிறது வல்லரசுகள்.

துணிவே துணை என்று துப்பாக்கிகளாய் போராடுவோம் தேச ஒற்றுமைக்காய் சமாதான சுதந்திரத்தை வலுக்கிற தலைமுறையாவது பெற்று சந்தோஷமாக சாதனை படைத்து வாழட்டும்.

கண்ணீர் சிந்தும் பாரதத்தாயின் மனதில் சரித்திரம் படைக்க புதிய பாரதம் பூக்கட்டும் கங்கையும், காவிரியும் இணைந்து களஞ்சியம் நிறையட்டும்.

எல்லோருக்கும் வேலை

அம்மி கொத்துகிறவனை கூட
அடுக்களை வரை அனுமதிக்கிறார்கள்
வேலை இல்லா பட்டதாரியா
வாசலின் மீதிக்காதே என்கிறார்கள்

பயன் அறியாதவரால் பொன்னும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது
சோதனைகளையெல்லாம் சாதனையாக மாற்றுபோம்
சோர்ந்து போக வேண்டாம், சோகத்துடன்
சுற்றித் திரிந்து போதும்

என்னவளம் இல்லை இந்த திருநாட்டில்
ஏன் கைகள் ஏந்தவேண்டும் வெளிநாட்டில்
செய்வோம் சிறுதொழில்கள் எல்லோரும்
செயிப்போம் இன்றே வங்கிகளால்

புகை, சிலிமா, மது, மாது போன்றதான
உடலை கெடுக்கும் ஆடம்பரத்தை ஒழிப்போம்
சிறு உளிகூட பெரிய மலையை பிளக்கும்
கட்டுவோம் தொழிற்சாலைகளை இயந்திரமாக
வேலை இல்லா திண்டாட்டத்தை, லேரோடே பிடுங்குவோம்,
துருபிடித்து போவதைவிட தேய்ந்து போகட்டும்,
உயர்த்துவோம் நமது கரங்களை மண்வெட்டிகளாய்,

மற்றவரிடம் இருக்கும் லட்சங்களைவிட
நம்முடைய லட்சியமே மேல்
தன்னை வெட்டி வீழ்த்திய கோடாரியையும்
மணக்க செய்கிறது சந்தனமரம்.

தன்னை வெட்டிகட்டியது என்றும் பாராமல் வந்தவரை
வரவேற்கிறது திருமண வீட்டில் வாழைமரம்,
விளங்குவோம் நாட்டிற்கு உப்பாய் இறங்குங்கள்,
வெல்லுவோம் வீரவணக்கங்களாய் எல்லோரும்,
வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்போம்,
ஒற்றுமையாக உழைத்து உற்பத்தியை பெருக்குவோம்.

காலத்தின் கோலத்தை அழிக்க கை கொடுப்போம்,
இன்பமும் துன்பமும் வாழ்க்கையின் இருசக்கரம் தான்,
துன்பம் சிலநேரம்தான் நம்மோடு இருக்கும்,
வீழித்திருங்கள் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லி
புதுபுகம்படைத்து புதுவாழ்வு பெறுவோம்,
இரும்பாக வேலை செய்து இன்பமாக
இந்தியாவின் தலையெழுத்தை மாற்றுபோம்.

வேண்டும் !

ஏஸ். தேவராஜ்,
இளங்கல்வியியல்

அன்பு வேண்டும் நாட்டில் அமைதி வேண்டும்
பன்பு வேண்டும் மாளிட பாசம் வேண்டும்
உன்மை வேண்டும் பொய்மை அகல வேண்டும்
உணவு வேண்டும் வறுமை அகல வேண்டும்

தூய்மை வேண்டும் மனதில் தூய்மை வேண்டும்
மாய வேண்டும் வன்மை மாய வேண்டும்
அழிய வேண்டும் பகைமை அழிய வேண்டும்
கல்வி வேண்டும் மக்கள் சிறக்க வேண்டும்.

வாடும் பயிருக்கு மாரி பொழிய வேண்டும்
நாட்டின் செல்வம் என்றும் சுவிய வேண்டும்
காடும் வேண்டும் நாடும் செழிக்க வேண்டும்
ஓராட்சி வேண்டும் இறைவன் ஆட்சி வேண்டும்.

தருமம் செழிப்பதற்கு கண்ணன் பிறக்க வேண்டும்
பொறுமை வளர்வதற்கு இராமன் பிறக்க வேண்டும்
அன்பு வளர்வதற்கு இயேசு பிறக்க வேண்டும்
ஆட்சி சிறப்பதற்கு இறைவன் பிறக்க வேண்டும்.

கோ ஜெயக்கொடி
இளங்கல் விய்யல்

என் துரதிஷ்டம்

ஏழு பிறவி இருப்பதாக
கேள்விப்பட்ட நான்
ஏழு பிறவிகளில் ஒன்றிலாவது
உன்னுடன் இணைய வேண்டும்
என்று நினைத்தேன்.
இறுதியில் தான் தெரிந்தது நான்
எடுத்திருப்பது ஏழாவது
பிறவி என்று.

என் அன்பே!

கோடையாகவே இருந்துவிட்ட
எனக்கு உன்னை கண்டபின்
தான் வாழ்வில் வசந்தம் என்று
ஒன்று இருக்கிறதையே உணர்ந்தேன்.
உன் மௌனத்தை கண்டபின் தான்
நான் செய்த முதல் தவற்றையும்
உணர்ந்தேன்.

நயே சொல்

ஏய்! ஆண்மகனே
ஓர் இரவு முழுவதும்
உன்னோடு கழிப்பதற்கு
காசு பணம் கேட்பவளை
"வேசி" என்கிறாய்
"விலைமாத" என்கிறாய்
வாழ்நாள் முழுவதும் என்னோடு
கழிப்பதற்கு ஏதேதோ கேட்கும்
உன்னை என்ன சொல்லி
அழைக்கலாம்.
நயே சொல் பார்க்கலாம்

நினைவுகள் (விக்கல்)

எனக்கு விக்கல் எடுத்தபோது
யாரோ நினைக்கிறார்கள்,
தண்ணீர் குடி என்றாய்
இது உண்மையானால்,
"நீ" 24 மணி நேரமும் தண்ணீர்
குடித்துக் கொண்டே அல்லவா
இருக்க வேண்டும்.

அன்பே.....

நிலவுக்கு மட்டும் நீ
பேட்டி கொடுத்துவிடாதே
உன் பால்முக பிரகாசத்தின்
பின்னணி பற்றி - அது
துளைத்து துளைத்து கேள்வி கேட்கும்

"வற்றிய பூமிக்கு நீராக
பட்ட மரத்துக்கு தளிதாக
காய்ந்த சோலைக்கு நீராக
உயிரற்ற உடலுக்கு உயிராக,
இடிந்த இதயத்திற்கு அன்பானவன் "நீ"

இருவர் உள்ளம்

அங்கு,

ஓர் அழகு மயில்,
அன்புக்கு வாடி
ஆனந்தத்தை தேடி
அனுதினமும் அலைகடலாய் போராடி
உள்ளத்துக்குள்ளேயே ஊனமாய்
அழுது கொண்டிருக்கிறது.

இங்கு,

ஓர் இளம் நெஞ்சம்
எதிர் காலத்தை எண்ணி
உள்ளத்துக்குள்ளேயே
ஊனமாய் அழுது கொண்டிருக்கிறது.
இரு ஜோடி விழிகளிலும்
இதயத்தின் இரத்தத்தை
எடுத்து என்ன செய்வது
என்று தெரியாமல்
லிழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன

എന്തു പറയാൻ? അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മനുഷ്യന്റെ ആദ്യ അവതാരമായ കുരങ്ങൻമാരുടേതിനെ പോലും ലഭ്യമാക്കുന്ന മുഖസാന്നിദ്ധ്യവും, അംഗസൗഖ്യവും ഉള്ളവൻ വരെ ഹിരോ ആകുന്ന സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു സഹനം പദവിപോലും വാഗ്ദാനം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു സിനിമയെ ചൊല്ലാൻ സിനിമ എന്നെയും |

അപ്പോഴാണ് അസാധാരണമായ എന്തു കരുതിയിരുന്ന ഭാഗ്യനക്ഷത്രം എന്നിലെ സാഹിത്യകാരനെ തട്ടിപ്പിടിച്ചു, ഉദിച്ചുയർന്നത്. നോക്കൂ പാക്കാനും എഴുതാനും സാഹിത്യത്തിൽ കൊണ്ടു ചെല്ലാൻ ഉള്ളതും, പക്ഷേ ഉപയോഗിക്കാത്തതുമായ പല നോട്ടുബുക്കുകളും; പഴയതും, വിരലുകൾ വഴി കടലാസ്സിലേക്ക് മാറ്റി ഒഴുകുന്നതുമായ എന്റെ പഴയ കളിക്കുട്ടികൾക്ക് പേനയും എന്നിലെ സാഹിത്യകാരനെ വളർത്തി. ഞാൻ വളർന്നു.

'പദ്യം' ഞാൻ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു കാരണം സാഹിത്യകാരൻ ചില വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ഉണ്ട്, താടിയും മുടിയും നീട്ടിവളർത്തി, കയ്യാവും പുകച്ചു, കളിക്കാതെ നാറിയും നാറിച്ചു. നടക്കുന്ന ഈ വകകൾ ചിലപ്പോൾ എന്റെ കവിതകൾക്കുള്ളിലെ നല്ല വശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതെ, അതിനു വൃത്തം ശരിയല്ല, അലങ്കാരം പോരാ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് എന്നെയും നാറിച്ചാലോ? എന്തായാലും നോവലും, നീണ്ടകഥയും പൈക്കിളിയുമൊക്കെയാവുമ്പോൾ ഇവയൊന്നും എഴുതി, എന്റെ വളർച്ചയെ ബാധിക്കില്ല.

അങ്ങനെ ഞാൻ വളർന്നു. ചാരുകസേരയിൽ എഴുത്തു പഠക വെച്ചു, ഒന്നാം തരം വെള്ള പേപ്പറിൽ 'പാർക്കർ' പേന ഉപയോഗിച്ച് ഞാൻ വളർന്നു. എന്നിലെ അതിക്രമമായ വളർച്ച എന്നെ നായകനാക്കി സിനിമയെടുക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച സിനിമാ സംവിധായകരിൽ ആവേശം കൊള്ളിച്ചു. നിർമ്മാതാക്കൾ എന്റെ കഥയെക്കുറിച്ച് കാവൽ കിടന്നു സൂപ്പർ താരങ്ങളുടെ കാൽപ്പിന് എന്റെ കഥ തയ്യാറാക്കുന്നതനുസരിച്ച് മാറി വെച്ചു. അവസാനം ഇതാ, രാഷ്ട്രപതിയിൽ

നിന്നും അംഗീകാരം ഞാൻ നേരിട്ടു നന്നു. നല്ല തിരക്കഥാകൃത്തിനുള്ള അവാർഡ്. / വാങ്ങിയ ദേശീയ

അടുത്ത വർഷത്തെ ദേശീയ അവാർഡും എനിക്കു തന്നെയായിരിക്കും. അതിൽ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമേ ഇല്ല. ഇത്രയും ജനത്തിരക്കുള്ള അങ്ങനെയൊരു വെച്ച് രാഷ്ട്രപതിയുടെ കൈകളിൽ നിന്നും വിലമതിപ്പില്ലാത്ത ആ അവാർഡു കൈക്കലാക്കുമ്പോൾ സന്തോഷം കൊണ്ട് എന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയുമോ? മനസ്സിലെ ഭയം കൊണ്ട് വിരലുകൾക്കുമോ? എത്ര ക്യാമറകളായിരിക്കും ഈ രംഗം ഒപ്പിയെടുക്കുന്നത്. എത്രയെത്ര പത്രങ്ങളായിരിക്കും ഈ രംഗം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്?

ഇതാ അടുത്ത ഉഴം എന്റെതാണ്. മൈക്കിൾകുടികാതുകളിലെത്തുന്നത് എന്റെ പേരാണ്. രാഷ്ട്രപതിയുടെ തൊട്ടുകിടപ്പിൽ ഞാൻ. അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിയായാത്ത മുഖവുമായി ഉപഹാരം വെച്ചു നീട്ടുന്നു. ചിലം... ചിലം ശെ! എന്തൊരു നാശം. കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ മുഖത്തു തണുത്ത വെള്ളം. മുഖിൽ മുറിവേററ നാശത്തെപ്പോലെ ചീറി നിൽക്കുന്ന അമ്മ. അമ്മയുടെ കൈകളിൽ പാത്രവും, വെള്ളവും, മുഖം നിറയെ ദേഷ്യവും, പരിഹാസവും.

വേഗത്തിൽ തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അമ്മയുടെ അവാർഡ്. ..കരതേജ് ഇനിയും കുറെക്കൂടി കയ്യാവെച്ചിട്ടു കിടക്കും, അപ്പോൾ തന്നെ സ്വർഗ്ഗം നേരിൽ കാണും; പട്ടാപ്പകൽ കൂർക്കം വലിച്ചുറങ്ങുന്നതും പോരാ അവന്റെ ഒരു ഒടുക്കലത്തെ ചിരിയും അട്ടഹാസവും. മുടിയാൻ നേരത്തു പിറന്ന അസൂരവിത്ത്.

എന്തായാലും ഈ വാശിക്കെങ്കിലും എനിക്കു പ്രശസ്തനാകണം. ശേഷിച്ചിരുന്ന ഒരു കയ്യാവു ബീഡിയും ആഞ്ഞു വെച്ചു, പുതപ്പു വെച്ചു മുഖവും മുടി വീണ്ടും രാഷ്ട്രപതി അവാർഡുനേടി, കട്ടിലിൽ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുകൂടി.

നിഴൽ വീണ വിഥി

ജെ. ആർ. ജയശ്രീ
ബി.എസ്.

വിശപ്പും അലച്ചിലും സംഭാവനചെയ്ത ക്ഷീണത്തോടെയാണ് മുറിയിലെത്തിയത്. സമയം നാലുമണി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടാഴ്ചത്തെ ഔദ്യോഗിക ടൂർ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയതാണ്. യാത്ര എനിക്കാവേശമായിരുന്ന കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. ബ്രീഫ്കെയിസും തൂക്കി ഫാഷൻ വസ്ത്രവും ധരിച്ച് കുറങ്ങി നടക്കുന്ന രാജായിട്ടാണ് ഞാനെന്നതന്നെ സങ്കല്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്. ആ ആഗ്രഹമാണ് എന്നെ മാർക്കറ്റിംഗ് രംഗം തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് കൊതിച്ചത് നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള ദൃഢ പ്രതിജ്ഞയുമായിട്ടാണ് സ്വന്തം നാടുംവിട്ട് ആയിരം മൈലുകൾക്കിപ്പുറം ആഗ്രഹസാഫല്യത്തിനായിട്ടെത്തിയത്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും കൗങ്ങിതിരിഞ്ഞു ടൂറിനുള്ള എൻ്റെ ആവേശം കണ്ട് കമ്പനി ടൂർ എനിക്കായി മാറാവയ്ക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ എനിയ്ക്കത് ഭാഗ്യമായിട്ടാണ് തോന്നിയത്. പിന്നെ പിന്നെ ടൂർ ഒരു ശല്യമായി. എന്നിട്ടും ടൂറിൽ നിന്നെന്നിക്കൊരു മോചനമുണ്ടായില്ല. സ്വയം പഴിച്ചുകൊണ്ടാണ് മുറിയിലെത്തിയത്. റൂംമെറ്റ് ജോലികഴിഞ്ഞെത്തിയിരുന്നില്ല.

വന്നപാടെ ബാഗുകൾ മുറിയിൽ വലിച്ചെറിയുകയായിരുന്നു. വസ്ത്രം മാറി. ബാത്തറൂമിൽക്കയറി മുഖം കഴുകിയപ്പോൾ വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ ജീവിതത്തിലനുഭവിക്കുന്ന സുഖാനുഭൂതി; സ്റ്റാമ്പ് കത്തിച്ചുപായ ഉണ്ടാക്കുവാൻ വെള്ളം പൂടാക്കാനായി വച്ചിട്ട് കട്ടിലിൽ വന്നുകിടന്നു. അപ്പോഴാണ് കത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഒരു കത്തു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കൈയ്യക്ഷരം കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ആരുടെ കത്താണെന്നു മനസിലായി.

ലീവിനു നാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ ആദ്യം

പോകുന്നത് വേണുവിൻ്റെ അടുത്തേയ്ക്കാണ്. ചിലപ്പോൾ ലീവുമുഴുവാൻ അവനോടൊപ്പമായിരിക്കും. അടുത്ത ലീവുവരെ ഓർമ്മിക്കാനുള്ളതുമായിട്ടായിരിക്കും തിരികെ വരുന്നത്. ആറ്റാദത്തിൻ്റെയും സതോഷത്തിൻ്റെയും നിമിഷങ്ങൾ. നാടിനെക്കുറിച്ച് ചോർക്കുമ്പോൾ ആദ്യം മനസിൽ വരുന്നത് വേണുവിൻ്റെ മുഖമേണ്. ജീവിതത്തെ എന്നും മാധുര്യത്തോടെ കാണുന്ന വേണു എന്നിക്കെന്നും മാതൃകയായിരുന്നു. തൊഴിലില്ലാതെ നാട്ടിൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പലതവണ ഞാനവനെ ഇങ്ങോട്ടുകഷണിച്ചതായിരുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടിയാണെങ്കിലും ഒരു ജോലി തരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ അവൻ പറഞ്ഞത് "ജനിച്ച വീട്ടിലും വളർന്ന നാട്ടിലും അന്യനാവുക എന്നിങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും ദുഃഖമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ദുഃഖമാണെന്നിങ്ങനെ സന്തോഷം", ഞാനിപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ചുപോകാനുള്ള കാര്യം. ആദ്യത്തെ ലീവിനു പോയപ്പോൾ ഒരു പേപ്പർസ്റ്റാൻഡർ തുടങ്ങാനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു. അടുത്ത ലീവിനു വന്നപ്പോൾ വർക്ക്ഷോപ്പ് തുടങ്ങാനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു അതിനടുത്ത പ്രാവശ്യം ഒരു ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് തുടങ്ങാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ പലതും നടത്തി, ഒരു സുഹൃത്ത്വലയം എപ്പോഴും അവനോടൊപ്പമുണ്ടാകും. ജീവിതത്തിൻ്റെ പല തുറയിലും പെട്ടവർ അവരോടൊത്തു കൂടിയാൽ സമയം പോകുന്നതറിയില്ല. സന്തോഷത്തിൻ്റെയും ഉൽസാഹത്തിൻ്റെയും സമയം. ഓരോ ലീവുകഴിയുമ്പോഴും ഈ ആവേശമാണ് തിരികെ വരുന്നതുന്നത്. ഒരു ശ്രമവും സ്ഥായിയായിട്ട് ഫലിക്കപ്പെടാതിരുന്നപ്പോൾ വീട്ടുകാർക്കും നാട്ടുകാർക്കും സഹാനുഭൂതി. എന്നാൽ അവ നിതാനും ഒരു പ്രശ്നവുമല്ലായിരുന്നു.

പലരും പലതരത്തിലവനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു.
“ജീവിക്കുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവൻ”,
“അവനെല്ലാം പിള്ളേരുകളി”

“ഉത്തരവാദിത്വ ബോധമില്ലാത്തവൻ”,
അങ്ങനെ പലതും ജീവിതം അവനെന്റും
സന്തോഷവും ആവേശവുമായിരുന്നു —
അവന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ. “അവരവർക്ക്”
എന്താണോ അതാണ് ജീവിതം എന്റെ
ജീവിതമല്ല നിനക്കുള്ളത്. അതല്ല മാറ്റാൻ
മിസ്.

പലപ്പോഴും സംശയം തോന്നാറുണ്ട്
ഇത് ശരിയല്ലേ? എന്നാലാലും ഒരു കാര്യം
സത്യമാണ് അവൻ സന്തോഷവാനായിരുന്നു.
എപ്പോഴും അത്യകൊണ്ടുതന്നെ അവനോടു
സഹകരിക്കുന്നവരും സന്തോഷമുള്ളവരായി
രുന്നു. എന്നിക്ക് നാട്ടിലുള്ള ഇന്നത്തെ
ബസ്സും വേണുവിലൂടെയാണെന്നു പറയാം.
ലീവിനു പോകുന്നതുതന്നെ അവനോടൊത്തു
കുറച്ചുനേരം കൂടാൻ ആകട്ടെത്തിൽ പങ്കു
ചോദൻ കയ്യടപ്പും കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ
എന്റെയുള്ളിൽ സന്തോഷവും ഉൽസാഹവും
തിരയടിച്ചു. എന്റെ കൈകൾക്ക് വേഗത
വർദ്ധിച്ചു, അതിലെ അക്ഷരങ്ങൾക്കായി.

സൂക്ഷ്മം,

നിറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടെ ഞാനെഴു
തട്ടെ? നീ ലീവിനു വരുമ്പോൾ പറയാറു
ള്ളത് ഞാനാലോചിച്ചുപോകുന്നു. അടുത്ത
ലീവു വരേക്കുമുള്ള ഊർജ്ജവുമായിട്ടാണ്
നീ ലീവു കഴിഞ്ഞു വരാറുള്ളതെന്ന് ഈ
കത്തിലൂടെ ഒരു ജീവിതം മുഴുവനും വേണ്ട
ഊർജ്ജം നൽകാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.
എന്നാലും എന്റെ ജീവിതം എനിക്കുവേണ്ടി
യാണ്. നിനക്കു കാണുവാനോ, നിന്നെ
രസിപ്പിക്കാനോ സന്തോഷിപ്പിക്കാനോ,
നിന്റെ അനുകമ്പ പിടിച്ചു പറയാനോ
മല്ല. എന്റെ ജീവിതം എനിക്കുവേണ്ടിയാ
ണ്. എന്നിക്ക് സന്തോഷിക്കാനാണ്. മറ്റു
ള്ളവർക്ക് ശല്യമാകാതെ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു.
സന്തോഷമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും എനിക്ക്
ജീവിത ലക്ഷ്യമായിട്ടു കാണുവാൻ കഴിയു
ന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തിന്റെ
അത്യുന്നതിയിൽ വെച്ച് ഞാൻ പിൻവാ
ങ്ങുന്നു. പൂർണ്ണ സന്തോഷവാനായി. എന്റെ
വേർപാടു നിന്നിൽ പൂർണ്ണ ദുഃഖമുണ്ടാക്കു

കയാണെങ്കിൽ നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള സുഹൃദ്
ബന്ധത്തിനു ആത്മാർത്ഥത കാണുക
ല്ലെന്നു ഞാൻ കരുതും മറ്റു
നോടും ഞാനിതു പറയുന്നില്ല. സുഹൃദ്
ക്കഴിയുതണം വേണു സന്തോഷത്തോടെയാ
ജീവിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഇനി
ജീവിതം സന്തോഷം തന്നെയാകണം.

റുമെററു തട്ടിവിളിച്ചപ്പോഴാണ് ഞാ
ണർന്നത് ഉണർന്നു ആദ്യം നോക്കിയാ
ആ കത്തിലേയ്ക്കായിരുന്നു. കത്തു കാണ
ന്നില്ല. മുറി മുഴുവനും ഞാൻ പരതി. ക
കത്ത് കാണാനില്ലായിരുന്ന റും മെറിൻ
ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയാനെന്നി
കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ മനസിൽ കത്തി
കുറിച്ചായിരുന്നു, ആ കറത്തവിടെ കത്തി
ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടതാണോ?

എന്റെ ഭാവ പകർച്ചകണ്ട് കൂട്ടുകാ
അന്തം വിട്ടുനിൽക്കുകയാണ്, കൂട്ടുകാ
തനിയെ അണഞ്ഞിരുന്നു. സ്ററു
എന്തൊക്കെയോ ചോദിച്ചു. എന്നിക്ക് മ
പടി പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആരോ കത്തി
തട്ടുന്ന ശബ്ദം. കൂട്ടുകാരൻപോയി.

“ഇവിടെയല്ല ചന്ദ്രൻ രാമസിക്ക
ന്നത്”?

വന്നയാളിന്റെ ചോദ്യം. ഞാൻ ചാടി
ണീററു വാതിൽക്കൽ എത്തി. വേണുവിൻ
ചേട്ടൻ പിന്നെ രണ്ടുപേരും എനിക്കു
ചിരിച്ചുകൊണ്ടവർ അകത്തുവന്നു. എന്റെ
മനസിൽ ഒരു മിന്നൽ പിണർ. എന്താണു
കാര്യം? ചോദിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. പിന്നെ
വേണുവിന്റെ ചേട്ടൻ തന്നെ പറഞ്ഞു.

“വേണു ഇങ്ങു വന്നില്ലേ? ചന്ദ്രൻ
കാണാനെന്നു പറഞ്ഞത് ഒരു മാസത്തിനു
മുമ്പ് വീട്ടിൽ നിന്നും പോന്നതാണ്, ഇവി
ടത്തെ വിലാസത്തിൽ കത്തയച്ചിട്ടു മറുപടി
യൊന്നും വന്നില്ല.”

മറുപടി എന്തുപറയണമെന്നറിയാതെ
ഞാൻ സ്തംഭിച്ചു എവിടെ ആ കത്തു
എവിടെ വേണു? വേണു എഴുതിയ ആ വാച
കം എന്റെ മനസിൽ തികട്ടിവന്നു.

“ജീവിതം സന്തോഷകരംതന്നെയാകണം”

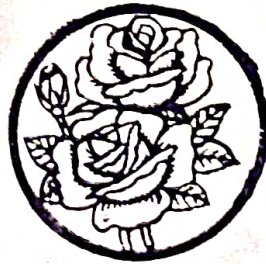

With the Best Compliments From :

CIIT

(Central Institute of Information Technology)

COMPUTER TRAINING CENTRE

**House No 29,
Padmanagar,
East Fort,
Trivandrum-23**

PHONE : 74189